

PREDIKAN, anteckningar

"Ditt folk ska vara mitt folk"

Kyrkans ansvar gentemot Israel

Historien om Rut och Noomi är en vacker bild på den typ av relation som bör finnas mellan Kyrkan och Israel.

A. Utmaningen

När vi tittar på den här historien så är min avsikt att utmana icke-judiska kristna till att bli en Rut för Noomi och att engagera oss i ett oupplösligt kärleksförbund med Israels folk.

B. Den historiska kontexten

Berättelsen utspelar sig under domartiden. Bibeln säger att det var en tid då "Var och en gjorde vad han själv ansåg vara rätt." (**Dom. 21:25**).

Rut 1:1-17.

Ruts svåra beslut att lämna sina hedniska rötter i Moab och förena sig med Israel visade sig vara det bästa beslut hon någonsin tagit. Rut gifte sig till slut med Boas, en framgångsrik judisk bonde. Rut, som aldrig hade fött barn innan, skulle då inte bara föda en son, utan så småningom skulle en ickejudisk kvinna genom denna son bli mormorsmor till kung David och en viktig personlighet i raden fram till Messias själv - som en dag skulle födas i samma stad Betlehem.

C. Paralleller

1. Noomi och det judiska folket

Liksom Noomi har det judiska folket varit i en slags moabitisk exil. Israels land har fram till de senaste decennierna varit en plats där det rått hungersnöd.

2. Orpas relation till Noomi som en bild för hur en stor del av Kyrkan ofta har relaterat till det judiska folket

Orpa var, liksom Rut, en icke-judinna som hade gift sig med en jude. Till skillnad från sin svägerska Rut bestämde hon sig för att stanna i sin icke-judiska värld i Moab och överge sin judiska svärmor i en tid då hon behövde Orpa som mest.

Orpa är en bild för en stor del av den icke-judiska delen av Kyrkan som inte har kunnat förstå och uppskatta det oupplösliga bandet mellan Kyrkan och Israel. Istället för att identifiera sig med judarna, har Orpa- kyrkan vänt Israel ryggen och upprätthåller en religiös kultur som nästan är avskuren från sina hebreiska rötter.

Orpa tänkte *först* göra Noomi sällskap. **Vers 10.**

I slutändan beslutar sig Orpa- kyrkan för att överge Noomi till att klara sig själv. I stora delar av Kyrkan, liksom med Orpa, är det mer prat än verkstad. Även om Kyrkan har judarna att tacka för sin frälsning (**Joh. 4:22**), överger man alltför ofta precis samma judar när de behöver oss.

3. "Orpa- kyrkans" historia och judarna

Till en början hade Kyrkan, liksom den välmenande Orpa, en önskan att stå tillsammans med judarna. Vid Kyrkans början så tillbad och arbetade icke-judiska troende tillsammans med messianska judar. De höll de judiska högtiderna och hade inte för avsikt att hugga av sig själva från den närande saven från olivträdet Israel (**Rom. 11:17**). Liksom Orpa, som i slutändan föredrog att överge Noomi och gå sin egen väg, har de flesta av den icke-judiska kyrkan gjort samma sak.

Inom en generation efter Jesu korsfästelse hade den romerska armén plundrat staden Jerusalem och helt förstört templet och slutligen en stor del av den inhemska judiska kulturen i Israel. Liksom Noomi i Moab, fann sig judarna nu vara i främmande land.

Inom några hundra år kom Kyrkan, till stor del, att bortse från det judiska folkets betydelse. Det dök upp ett antal kristna teologer som såg judarnas medverkan i samarbetet med romarna i Jesu korsfästelse och den efterföljande förstörelsen av templet i Jerusalem som ett tecken på att Gud var färdig med Israel. Gud har avvisat Israel en gång för alla. Gud skulle nu forma ett nytt utvalt folk. Kyrkan har blivit Guds nya Israel.

Anti-semitism rättfärdigades - allt gjordes i den goda teologins namn. Johannes Chrysostomos, en kristen teolog som levde i det fjärde århundradet, hade följande att säga om judarna i en av sina predikningar: "[De är] ... mördare, ödeläggare, människor besatta av djävulen .... De vet bara om en sak, att tillfredsställa sina matstrupar, bli fulla, att döda och lemlästa varandra .... " Tänk att Johannes Chrysostomos nu kallas ett helgon!

Sex århundraden senare, skulle ett ännu ohyggligare hat mot judarna genom så kallade kristna avslöjas. Korsriddarna är ofta ihågkomna för sin ridderlighet, tro och nit. Men i verkligheten var många av korsfararna grymma män som passionerat hatade judarna. Som straff för judarnas roll i mordet på Kristus tog Korsfararna hämnd på det judiska folket som bodde i det Heliga Landet. År 1000 då korsfararna först kom till Det Heliga landet fanns det 300 000 judiska invånare. Men när Korsfararna lämnade scenen mindre än 200 år senare, fanns det endast 1000 judiska familjer.

Anti-semitismen är även tydlig i de protestantiska reformatörernas skrifter. Martin Luther var till en början sympatisk mot judarna, i tron att de gärna skulle ta emot hans nyfunna evangelium om rättfärdiggörelsen genom tron. Men när de inte accepterade budskapet, blev han djupt förbittrad gentemot det judiska folket. Som en konsekvens av detta blev Luther lika hätsk som den Romerska kyrkan i sitt förakt för judarna. Han

uppmnade till utvisning av judarna från Tyskland och till förstörelse av deras synagogor och böcker.

Det borde inte komma som någon överraskning att när nazisterna kom till makten i Tyskland så använde de skrifter av sådana teologer som Luther för att rättfärdiga sin politik. Resultatet blev en Förintelse i vilken sex miljoner judar utrotades. Tyvärr stod en stor del av Kyrkans överksam vid sidan av, motvillig till att sträcka ut en hand till det judiska folket.

Paulus lärde oss i **Rom. 11:11**: "... har frälsningen kommit till hedningarna, för att väcka deras avund." Men i verkligheten avundas judarna inte vår religion.

Kommer vi att vara som Orpa och vända ryggen åt Israel när hon behöver oss? Eller kommer vi att bli som Rut och hålla fast vid Israel, alltid redo att ge henne vårt stöd och vår uppmuntran, i synnerhet som Gud för henne tillbaka till sitt hemland och i slutändan till sin Gud?

4. Ruth som en bild av vad den icke-judiska delen av kyrkan bör vara i förhållande till Israel.

I motsats till Orpa, låt oss nu titta på Rut och upptäcka hur Kyrkan kan bli mer och mer lik henne i relation till det judiska folket.

a. Att vara en Rut innebär att älska det judiska folket villkorslöst

Rut 1:8, 14-16.

Vid orden "Tvinga mig inte" står det i marginalen i vissa biblar, "vänd dig inte emot mig."

Noomi var till en början inte särskilt öppen för idén att Rut skulle komma med till Israel. Men Rut var fast besluten att komma med ändå. Ruts kärlek till Noomi skulle inte stoppas av förkastelse. Hon skulle hålla ihop med Noomi i vått och torrt, även om hon inte var önskvärd.

Vers 14: "Rut klamrade sig fast vid henne" (Naomi) Det är intressant att läsa profetian som ges om att hedningarna ska sluta sig till judarna i de sista dagarna. **Jesaja 14:1-2.**

Vers 16 När vi tar Israels Gud till vår Gud, måste vi ta Hans folk till vårt folk, även om de till en början inte vill att vi ska komma för nära. Att överge Guds utvalda folk Israel är att överge ett folk som Han älskar med en *evig* kärlek. Hur kan någon kristen som är kallad att bli mer Kristuslik, någonsin älska Guds folk villkorligt, när Han älskar dem villkorslöst och i enlighet med ett evigt förbund (**Jer. 31:3**).

Är du redo att hålla fast vid Israel när Israel behöver det som mest? Eller kommer du att vända dig bort när Israel fördöms av nationerna runt om i världen?

Vissa definierar en sann vän som den första personen som kommer in när alla andra har gått ut. Jag hoppas du kommer att vara denna typ av vän.

Tre gånger insisterade Noomi på att Rut skulle återvända till Moab (**verserna 11, 12, 15**). Rut tog kärleken till Noomi på allvar. Hennes kärlek var som Guds kärlek till Israel - ett okrossbart förbund av kärlek. Som kristna får vår kärlek till det judiska folket inte vara en villkorad kärlek.

Vad vi behöver är Guds kärlek till Israel - som är en ovillkorlig kärlek till Hans folk Israel. I **Ps. 89:30-34** ser vi vilken typ av kärlek detta är. Här hänvisar Gud till sitt förbund med Davids söner - det judiska folket.

Sann kärlek är Guds typ av kärlek - villkorlös kärlek.

Rom. 11:28 uppenbarar vilken sorts kärlek som krävs av de kristna för juden. Paulus förstod de svårigheter som kristna har att älska det judiska folket. Historiskt sett har mycket få ur det judiska folket accepterat evangeliets budskap och många gånger har de våldsamt motsatt sig det.

Sann kärlek fortsätter att älska även när den vi älskar avvisar oss. Men den typ av kärlek som Gud utgjuter i våra hjärtan är en kärlek som inte kräver något i gengäld.

b. Att vara en Rut innebär att vara villig att stå tillsammans med judarna, även om det innebär uppoffringar.

Rut 1:11-13, och 16.

I **vers 9** hade Noomi bett att Gud skulle ge var och en av dem en viloplats med en annan man. Detta blev en nyckelfråga i boken. Äktenskap betydde trygghet för en kvinna. I gamla tiders Främre Orienten befann sig en kvinna utan en man i en allvarlig situation eftersom hon saknade säkerhet. Och änkor var i särskilt stort behov, Noomi hänvisade till sedvänjan med svågeräktenskap i Israel, där en bror var ansvarig för att gifta sig med sin avlidne brors fru, för att kunna bli havande med en son och föreviga sin brors namn och arv (se **5 Mos 25:5-10**). Noomi påpekade att detta inte skulle vara möjligt i deras fall eftersom hon inte hade fler söner.

Rut visste att genom att följa med Noomi, gav hon upp möjligheter att gifta om sig med någon i Moab. Få judar i Juda skulle någonsin överväga att gifta sig med en icke-judisk kvinna.

Rut 1:16. Hur många av oss skulle för 50 år sedan ha riskerat att hamna i gaskamrarna tillsammans med judarna för att vi hade gömt judar? Kommer vi verkligen vara redo att gå sida vid sida med det judiska folket när de som mest behöver det? Om vi har Ruts hjärta så kommer vi det.

De som överlåter sig till Israel är en liten del av dem som Jesaja profeterade om (**Jes. 14:1-2**).

Hur många av oss är redo för ett uppoffrande tjänande genom att hålla upp och stödja det judiska folket?

5. Ruts välsignelse

Varje offer vi gör å Israels vägnar uppvägs med råge av den välsignelse vi får i gengäld. Rut offrade mycket, men hon belönades rikligt för sitt ödmjuka tjänande av Noomi. **(Ords. 15:33)**.

Efter många år av ofruktsamhet fick hon (Rut) en son. **(Rut 4:16-17)**.

Vi vet att Messias ska utgå från Obed. Här tror jag att vi ser ett förebådande av den dag då Noomi (Israel) slutligen kommer att omfamna Messias.

Guds ord säger oss att det judiska folket en dag kommer att ta emot Messias och Hans förlåtelse. **(Rom. 11:26-27)**

Liksom Rut har vi som Kyrka en central roll att spela i Noomis (det judiska folkets) frälsning och befrielse. Men det kommer att kräva mer än fina ord och kindkyssar – till och med mer än att predika evangeliet. Det innebär att vara villig att älska judarna villkorslöst. Och det kommer att innebära att ge prov på uppoffrande kärlek.

D. Bibliska löften som aldrig har upphävts

- **3 Mosebok 25:23** – Landet är Herrens land och det ankommer på Honom att tilldela och avyttra det: " När ni säljer jord, skall ni inte sälja den för all framtid, ty landet är mitt..."
- **5 Mosebok 32:43** - " Jubla, ni hednafolk med hans folk... bringar försoning för sitt land, sitt folk."
- **2 Krön. 7:20** - Gud säger att om folket överger stadgar och bud som Han förelagt och tjänar andra gudar och tillber dem "... då skall jag rycka upp dem ur mitt land, det som jag har givit dem,..."
- **Ps.85:2-3** - "Herre, förr var du nådig mot ditt land, du gjorde slut på Jakobs fångenskap. Du förlät ditt folks skuld, du övertäckte all deras synd. Sela."
- **Jes. 8:8** - Detta land tillhör Gud vår Far och det är Messias land: "... Med sina utbredda vingar skall den täcka ditt land i hela dess vidd, Immanuel."
- **Jer. 2:7** - Herren talar om för folket varför det kommer en förlust, förstörelsen av Jerusalem. "Jag förde er in i det bördiga landet och ni fick äta dess frukt och dess goda. Men när ni hade kommit dit orenade ni mitt land och gjorde min arvedel avskyvärd."
- **Hes. 38:16** - Gud talar till människor i den yttersta tiden, som reser sig upp mot Israel. Gud talar om en konfrontation som kommer att äga rum i Hans land. "Du skall dra upp mot mitt folk Israel...Jag skall låta dig komma över mitt land, för att hednafolken skall lära känna mig, när jag inför deras ögon bevisar mig helig på dig,..."

• **Joel 1:6, 2:18, 3:2** - Tre gånger hänvisas det till i denna bok att landet , tillhör Herren.

" Ty ett hednafolk har dragit upp över mitt land, ... " **(1:6)**

" Då fylldes Herren av nitälskan för sitt land,.... " **(2:18)**

"...skall jag samla alla hednafolk och föra dem ner till Josafats dal. Där skall jag hålla dom över dem för mitt folks, min arvedel Israels, skull, som de har förskingrat bland hednafolken. De har delat mitt land "**(3:2)**

• **Hosea 9:3** - Detta avser Israels utspridning: "De skall inte få bo i Herrens land. Efraim måste vända tillbaka till Egypten, och i Assyrien skall de tvingas äta oren mat"

• **Sakarja 9:16** - " Herren, deras Gud,
skall frälsa dem på den dagen, ty de är hans hjord, hans folk. De är ädelstenar i en krona, strålande över hans land.... "

När vi talar om Israel har vi att göra med: 1) en bit egendom som Gud har gjort uttalanden om och 2) Guds folk som Han har gett landet till. Det är en viktig fråga för Skaparen av allting och det är inte förhandlingsbart.

Saker som Gud sagt, unikt, för Israel och som aldrig har upphävts.

• Det är inte bara så att marken tillhör Gud, utan Gud har också lovat landet till Abraham och hans avkomma genom Isak för evigt. **(1 Mos. 17:7-8)**

• "Då min vrede välldes fram, dolde jag ett ögonblick mitt ansikte för dig,... så skall min nåd inte vika från dig och mitt fridsförbund inte vackla, ..." **(Jes. 54:8-10)**

• Förlusten av Israels styrning genom synd och utspridning har inte förändrat Guds tillkännagivna åtagande att ge dem landet för evigt.. **(Läs Hes. 37:1-28)**

E. Slutsats – Åtgärds punkter

- 1. Be för Jerusalems frid**
- 2. Sök förståelse av din tros judiska rötter**
- 3. Uttryck solidaritet med Israel och det judiska folket**
- 4. Gör en böneresa till Israel**

Anteckningar från predikningar har sammanställts från olika källor, inklusive undervisning som har publicerats av Rev. Wayne Hildsen & Dr. Jack Hayford. Ett särskilt tack till dem för att de har delat med sig av dessa insikter!